

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Quænam fuerint exercitia sanctissimæ Virginis, in templo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

occupationes longè alias, majoris tum momenti tum oblectamenti, quàm omnia vana & ludicra mundi crepundia, crederes, neminem esse in terris, qui minùs toleret fastidiù,

quàm eos, qui renuntiârunt omnibus, ut unico sese devoveant servitio DEI. Ut id tantò melius comprehendas, explanabo tibi.

ARGUMENTUM.

Quanam fuerint exercitia Sanctissima Virginis in Templo Jerosolymitano.

ARTICULUS III.

Non acceditur solitudo, ut vivatur ibi in otio, sed ut meliores inveniantur occupationes quàm in mundo.

Qui petere vellet solitudinem, ut non nisi disfluere ibi in otio, plurimum sese deciperet quantum magis aucuparetur viam mollem ac desidiosam, tantò magis se obrutum videret molestiâ ac labore: Non est, qui occupetur magis, quiq; magis fatigetur quàm is, qui non habet, quod agat: Siquidem anima nostra ejus est indolis, ut nunquam non indigeat occupatione, si perfrui velit quiete: Est ipsa velut cor, cujus motus continuus ipsi quietem dat & vitam, quod dum cessat moveri, vivere quòque cessat satisque cedit. Quos Spiritus DEI agit in solitudinem, non deserunt occupationes mundi, ut ibi nullas habeant, sed inveniant meliores; & quando Sanctissimam Virginem attraxit in templum, & etiam, sicut affirmat Nicephorus cum alijs, quos citat, in ipsum Sanctuarium, quod sacratissima pars templi erat, non

eo id fecit nomine, ut ibi faceret nihil; sed ut actiones conficeret dignas se, dignasque loco, ubi morabatur, cum extra illum alius non esset, qui suscipere illam mereretur. Hem! quid igitur ibi fecit, interrogat Artemisia?

Sanctus Hieronymus in Epistola ad Heliodorum affirmat, ipsius exercitia ita fuisse ordinata: A primâ usque ad sextam, id est, à summo mane usque ad ejusdem dimidium vacabat orationi: à Tertia usque ad Nonam, id est, residuo matutino tempore usque ad meridiem perficiebat aliquod opus manuale, congruum conditioni & ætati suæ: Affirmat insuper, quòd sæpius ipsi Angeli præparaverint, attulerint & obtulerint prandium, ex quo cum semper valde modicum sumpsisset, instructa & instituta fuerit in ijs, quæ spectant ad legem, & prophetas, & universam veteris Testamenti doctrinam; & exin suas denuò resumpserit preces

Exercitia Sanctissimæ Virginis in Templo.

S. Hieronim. in epist. ad Heliodorù.

Obiectio in
contrarium
& ipsius re-
sponsum.

bile hoc mysterium in se adimplendum, unde est, obiect Artemisia, quod turbata fuerit, dum salutata fuit ab Angelo & certior per ipsum facta, futuram se Matrem Domini? siquidem manifestis verbis Evangelium dicit: *Turbata est in sermone ejus.* Nonne evidens hæc nota est, rem notam ipsi non fuisse, sed prorsus novam, ipsique omnino incognitam? Non, respondit ipse; si enim attendas, quâ ratione loquatur Evangelium, videbis, non turbatam fuisse Virginem circa rei substantiam, sed solummodò circa modum, quo debeat vel possit impleri: siquidem non dicit; impossibile est, me esse vel fieri Matrem DEI, sed solum interrogat: *Quomodo fiet istud?* Non erit id opus viri; consecravi enim Virginitatem meam DEO per votum nunquam non irrevocabile, & novi, non velle ipsum, ut promissa mea missa faciam: Quâ ratione ergò evadam Mater? ecce argumentum turbationis ejus. Sed Angelus quamprimum pacavit illam, asseverando, futuram ipsam Matrem, ita, ut non desineret esse Virgo, eòquod omnia operaturus esset in ipsâ Spiritus Sanctus, & illicò tranquilla mansit, suamque assensum præbuit.

S. Bonaventura lib. vi.
tæ Christi
c. 3.

Sanctus Bonaventura in opusculo, quod concinnavit de vitâ JESU Christi, capite tertio affir-

mat, quòd Sanctissima Virgo commorans in templo quotidie efflagitavit à DEO septem speciales gratias, quas cedere credebatur ad majorem DEI gloriam, & ampliorem animæ suæ perfectionem: Prima est, amandi ipsum ex toto corde suo, & perfectè adimplendi primum & maximum legis præceptum: Secunda amandi omnes suos proximos, eâ ratione, quâ id DEUS desideraret ab ipsâ; & insuper amandi omnia ea, quæ amaret ipse, modo ipsi acceptissimo: Tertia nutriendi semper in corde suo maximum peccati etiam minimi odium, & omnium eorum, quæ displicent ipsi: Quarta, ut concederet sibi profundam humilitatem, perfectum mundi contemptum, patientiam invincibilem, puritatem Angelicam, & omnes virtutes quibus magis redderetur accepta ipsius oculis: Quinta, ut auspiciatissimam sibi conferret sortem, aspiciendi Beatissimam Virginem illam, ipsique serviendi, de quâ loquebatur Isaias, quòd conceptura & privatura sit Filium DEI: Sexta, præstandi in omnibus & per omnia exactissimam obedientiam summo Pontifici, & omnibus presbyteris, cunctisque aliis, quibus subdita erat, ita ut nunquam & in nullo, ab ipsorum deflecteret voluntate: Et septima tandem, ut misericordiam exhiberet populo suo, ut conservaret

tem-

Septem pul-
chre peti-
tiones que
quotidie
Sanctissima
Virgo fa-
ciebat Deo

Ca

Ar-
gi-
du-
co-
De-
tu-
be-
lar-

templum & religionem suam, ut
quantocyus mitteret jam diu pro-
missum populo suo Messiam. Ec-
ce, quæ fuerint exercitia Sanctissi-
mæ Virginis in Templo Jerosoly-
mitano commemorantis.

Sed omnia, quæ addiscere de eâ
possumus tum ex traditione, tum
ex Sanctis Patribus non sunt tam
certa, sicut id, quod de illâ nobis
affirmat ipsemet Spiritus Sanctus in
Sacro Epithalamio, hæc ad illam
dirigens verba, juxta interpreta-
tionem mysticam, quam attribuunt
illis Sacri Doctores: *Veni columba
mea, veni unica mea, in forami-
nibus petrae.* Invitat ipsam amicè,
velut columbam suam, & unicam
suam, & dilectam sponsam suam;
ipsamque extimulat, ut suum re-
fugium quærat in foraminibus pe-
træ, id est, in Sancto templo suo:
Et per has columbæ suæ & unicæ
suæ qualitates, quibus ipsam soli-
tariam esse volebat, satis clarè de-
monstrat nobis, quibus exercitijs
voluerit vacare ipsam.

Cant. 2. v.
14.

Anima fu-
giens mun-
dum, ut
consecret se
Deo in soli-
tudine, de-
bet assimi-
lari colum-
bæ.

Adverte hoc benè, prosequitur
conversus ad filiam; Si enim imi-
tari volueris Sanctissimam Virgi-
nem, in ipsius solitudine, oportet
te quoque ipsius amplecti exer-
citia. Columba est volucris sim-
plex & mansueta, carens felle &
malitiâ: Quando vocat ipsam in
solitudinem, facit hoc, colum-
bam nuncupando ipsam; ad insi-
nuandum, quod illam abstrahat à
mundo, & in sanctâ domo suâ

collocet, eo præcisè nomine, ut
mansuetudini studeat & simplicita-
ti. O Deus, quanto intervallo
differt schola cæli à scholâ mundi!
In hac navatur opera astutiæ, cal-
liditati, fraudibus & dissimulatio-
ni; in illâ studetur candori, inno-
centiæ, sinceritati, simplicitati.
Nihil ita opponitur Spiritui Dei,
quàm duplicitas & simulatio, eod-
quod Spiritus Dei totus sit veritas,
& fallacia non nisi mendacium. Et
ided Scriptura Sacra affirmat, quod
prudencia carnis, id est, fallacijs
uti & fraudibus, mors sit, eod-
quod Spiritum Dei extinguat in
animâ.

Qui caret sinceritate, certus es-
se potest, non regi se à Spiritu
Dei; sed à vanitate, amore pro-
prio, & à Spiritu mundi. Qui in
omnibus non agit candidè, nun-
quam fruetur internâ pace; sed
replebit sibi caput millenis curis &
molestijs, suspicionem capiet ex
omnibus, & in omnibus pariet
eamdem: quis enim fidat cuiquam,
de cujus constat fraude & simula-
tione? Qui est ejusmodi circum-
fert in corde suo semen discordia-
rum & perturbationum; cui enim
non convenit cum veritate, non
conveniet ipsi nec cum proximo,
nec secum ipso: Denique qui sim-
plicitatem non amat, caret mani-
festissimâ illâ prædestinatorum no-
tâ, quam JESUS Christus reli-
quit nobis in Evangelio, quando
per semetipsum juravit: Amen di-

Miseria
nimæ, quæ
caret sine-
ritate.

Matth. 28.
v. 3.

co vobis; nisi efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cœlorum.

Psal. 44:

Sanctissima Virgo præsentata in templo aperit portam Monasteriorum innumeris facris Virgibus,

Regius Vates Psalmo quadragesimo quarto cantans: *Adducentur Regi Virgines post eam*; nonne videtur aspexisse à longè Festum præsentationis Sanctissimæ Virginis, & gavisus esse ex eò, quòd Deus auspiciato hoc die aperuerit portam magni hujus carceris, id est, mundi, ad conferendum libertatem plurimis innocentibus animabus, ut fugerent ex captivitate, seque conferrent in domum Sanctam suam, ibique exoptatam invenirent libertatem, eòquòd impedirentur à sæculo, ne ipsius sese unice consecrarent servitio: Et ut poneret ipsis ob oculos exemplum quoddam, quòd imitari possent, exemplar, velut ductricem & antesignanam constituit illis creaturam omnium excellentissimam, Sanctissimam Virginem Matrem Dei. Quis beatissimum, seque honoratissimum non duceret, ducem sequendo illam? Quot milliones Virginum presserunt vestigia hujus Virginum Reginæ, seque sicut ipsa devoverunt JESU Christo ab infantia suâ? Hæc columba est, & omnes imitari ipsam volentes columbas esse oportet. Ipsa non amat nisi mansuetudinem & simplicitatem; & omnes imitatrices ipsius tum mansuetudini, tum simplicitati studere debent. Columbæ aves sunt so-

ciabiles & solitariae: solitariae, quia nihil est illis quasi commercij cum cæteris avibus; sed sociabiles tamen, quia libenter commorantur simul in eodem loco.

O quàm benè repræsentat hoc Monasteria Religiosorum! Quilibet vocatur & invitatur à Domino nostro, velut chara columba ipsius: *Veni columba mea*; veni dilecta mea, unica mea, absconde te in foraminibus petrae; concludere te intra parietes domus meæ; & omnes congregantur & adunantur ibi velut caterva quædam columbarum, ut harum more vivant in mansuetudine & simplicitate; & in hoc unum est ipsis adnitendum. Nihilominus Eheu! sæpè sapius contingit, vel ex periculosâ illusionè dæmonis, vel ex perversâ quâdam naturæ inclinatione, ut pro eò, quòd studeant huic sinceritati columbæ, & divinæ huic simplicitati, ex opposito alteri non intendant nisi quòd, in quantum poterunt, hanc à se excutiant, non student, nisi ut se expoliant, calliditatem induant, suumque exacuent intellectum: ineumbunt sedulo, ut mundi addiscant dogmata, sectentur leges, amplectantur placita, sollicitè tum in loquendi, tum in agendi modò ipsius observare modos, cunctasque menfuras. Ejusmodi non sunt columbæ gementes psittaci sunt, quæ garrire probè nòrunt, ignorant autem, quid dicant: Et videtur,

NOIA

Exorbitans illarum quæ debent esse columbas postquam se includunt.

non esse amplius ibi illas, velut in sanctâ solitudine, ut soli vacent Deo, sed velut aves in-caveâ, ut addiscant, quòd nunquam didicissent, nisi fuissent inclusæ. His benè convenit symbolum caveæ includentis avem cum lemmate: Qui me prend, il m' apprend: Qui carcere stringit, doctrinâ me tingit. *Ab eo, quo captor, ut discam, adaptor.*

Differentia
columbarum
& cornicium.

Reperire est duo genera avium, quæ Ecclesias amare videntur: Est exiguus quidam columbarum numerus, quæ intus suum querunt refugium; Sed hæ abscondunt se in parvulis quibusdam parietum & murorum cavernis, velut in suis cellulis, & hoc quasi non advertitur, nec magnus excitatur ab illis strepitus. Sed magnas videre est cornicum catervas, quæ Ecclesias quoque colunt & amant, non ut intus se abscondant, sed ut deforis circumvolitent, seque præbeant conspiciendas: hæ nunquam non vagantur, volitant super turre, aspiciunt & aspiciuntur à longè,

magnum excitant tumultum, vocis sunt clamoræ & importunæ: de cætero astutæ, dolosæ, suspiciosæ, nunquam non in aère, omnia ex alto aspicientes in terris: Et quidquid feceris, nunquam impones eis silentium, nec efficies ex eis columbas. O quot sunt Ecclesiæ & Monasteria, quibus plures sint cornices, quàm columbæ!

Sufficit Domine, interpellat Attemissa, probè te capio, sed nescio, an omnes te ita loquentem sint avidis excepturi auribus. Nihil applico, replicat ipse. Quia quilibet suæ conscius est necessitatis, sic quisvis suâ utatur exin sumendi libertate. Qui non indiget hæc admonitione, sinat illam; qui utilem sibi ipsam crediderit, sibi ipsi illam applicare potest. Sed ne ulli præbeam alicujus vel suspitionis vel offensæ argumentum, ab-rumpo discursum, dicturus tibi quidquam magis jucundum pro conclusionem hujus Consultationis.

ARGUMENTUM.

De Pulchritudine & modestiâ Sanctissimæ Virginis.

ARTICULUS IV.

Pulchra Fatio ejusdam Poëte de aurorâ.

Dicitur, quòd, cum Apelles depingere capisset auroram, & quidem tam benè, ut natura metuens, ne sibi habe-

retur æqualis, imò, si progrediretur in opere, se superaret, quantoque miserit unam è parvis, quæ pictori præscinderet filum vitæ, & limi-